Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 27 septembrie 2017 – Staatssecretaris van Financiën/L.W. Geelen

(Cauza C-568/17)

(2017/C 424/33)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Staatssecretaris van Financiën

Intimat: L.W. Geelen

Întrebările preliminare

1) a) Articolul 9 alineatul (2) litera (c) prima liniuță din A șasea directivă ([1]) și, respectiv, articolul 52 litera (a) din Directiva privind TVA-ul din 2006 ([2]) (în versiunea în vigoare până la data de 1 ianuarie 2010), trebuie interpretate în sensul că intră sub incidența acestora și furnizarea, contra cost, a unor reprezentații erotice, interactive, în timp real, cu ajutorul camerei web?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1)a), expresiile „locul în care aceste servicii sunt efectiv prestate", și, respectiv, „locul unde serviciile sunt efectiv prestate", de la articolul 9 alineatul (2) litera (c) din A șasea directivă, respectiv de la articolul 52 teza introductivă din Directiva privind TVA-ul din 2006, trebuie interpretate în sensul că prezintă relevanță locul în care modelele apar în fața camerei web sau locul în care vizitatorii privesc imaginile sau se ia în considerare chiar un alt loc decât cele două menționate?

2) Articolul 9 alineatul (2) litera (e) a douăsprezecea liniuță din A șasea directivă și, respectiv, articolul 56 alineatul (1) litera (k) din Directiva privind TVA-ul din 2006 (în versiunea în vigoare până la data de 1 ianuarie 2010), coroborate cu articolul 11 din Regulamentul privind TVA-ul din 2005 ([3]) trebuie interpretate în sensul că furnizarea contra cost a unor reprezentații erotice, interactive, în timp real, cu ajutorul camerei web poate fi considerată „serviciu prestat pe cale electronică"?

3) În cazul unui răspuns afirmativ atât la întrebarea 1)a) cât și la întrebarea 2, atunci când desemnarea locului prestării serviciilor potrivit dispozițiilor pertinente din directive conduce la rezultate diferite, care este modul în care trebuie să se determine locul prestării serviciilor?

([1]) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1).

([2]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 120).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 1777/2005 al Consiliului din 17 octombrie 2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată (JO 2005, L 288, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 205).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeits- und Sozialgericht Wien (Austria) la 3 octombrie 2017 – BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse/Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Cauza C-579/17)

(2017/C 424/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Pârâtă: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Întrebările preliminare

Articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ([1]) trebuie interpretat în sensul că procedurile prin care Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (Casa pentru indemnizații de concediu și plăți compensatorii pentru lucrătorii din sectorul construcțiilor, denumită în continuare „BUAK") invocă drepturi de plată a unor contribuții împotriva angajatorilor care detașează în Austria lucrători al căror loc de muncă nu se află în mod obișnuit în Austria, în vederea desfășurării activității sau în cadrul unei puneri la dispoziție a lucrătorilor în Austria, ori împotriva angajatorilor al căror sediu este situat în afara Austriei, dar care angajează lucrători al căror loc de muncă se află în mod obișnuit în Austria, trebuie calificate drept proceduri „în materie civilă și comercială" cărora trebuie să li se aplice regulamentul menționat, chiar și în cazul în care aceste drepturi ale BUAK privind contribuțiile sunt invocate în temeiul unor raporturi de muncă de drept privat, iar contribuțiile servesc la garantarea dreptului la concediu și la plata indemnizațiilor de concediu care se întemeiază pe dreptul la concediu al lucrătorului, derivat dintr-un raport de muncă de drept privat existent între lucrător și angajator, cu toate că:

— nici cuantumul indemnizației de concediu la care lucrătorul are dreptul din partea BUAK și nici cuantumul contribuțiilor pe care angajatorii sunt obligați să le plătească la BUAK nu este stabilit prin intermediul unui contract sau al unei convenții colective, ci printr-un regulament al unui ministru federal;

— din contribuțiile plătite de angajatori la BUAK sunt suportate atât cheltuielile pentru plata către lucrători a indemnizațiilor de concediu, cât și cheltuielile administrative ale BUAK, în condițiile în care,

— în legătură cu apărarea și realizarea drepturilor sale privind aceste contribuții, BUAK se bucură în temeiul legii de competențe mai largi decât o persoană de drept privat, în sensul că:

  — sub sancțiunea amenzii, angajatorii sunt obligați să comunice BUAK atât ocazional, cât și lunar rapoarte curente prin canalele de comunicare instituite de BUAK, să coopereze și să permită efectuarea controalelor de către BUAK, să permită accesul la documentele referitoare la salarii, la documentele comerciale, precum și la alte documente, precum și să furnizeze BUAK informații, iar

  — în cazul încălcării de către angajator a obligațiilor de informare, BUAK are dreptul să calculeze contribuțiile datorate de angajator pe baza cercetărilor proprii, caz în care dreptul BUAK la contribuții în cuantumul calculat de BUAK subzistă independent de circumstanțele reale ale detașării, respectiv ale încadrării în muncă?

([1]) JO 2012, L 351, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 4 octombrie 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/H.

(Cauza C-582/17)

(2017/C 424/35)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Recurent: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Intimat: H.